

Hồi 6

Giết Người Yêu

Anh mắt Lục Siêu Quang nhìn người yêu buồn rầu đau đớn, chàng trầm giọng:
- Bội Ngọc muội. Nguyên nhân cuộc tử đấu trên đỉnh Tử Vân Sơn còn điều bí ẩn, muội đừng tin lời tên ma đầu cùng hung, cực ác kia.

Vạn Độc Bá Giả cười khẩy:

- Lục Siêu Quang, hành động thâm độc của cha ngươi để mưu đồ độc bá võ lâm đã rõ ràng. Ngươi chó bẻm mép vô ích. Hãy tiếp chiêu của ta đây.

Lập tức dựng song thủ, Bá Giả đẩy ra hai luồng kinh khí như vũ bão, bóng chưởng xòe rộng xô ập về phía chàng trai...

"Bùng Bùng..."

Lục Siêu Quang cũng đã kịp thời đẩy song chưởng, nhưng kinh lực của chàng không chống nổi áp khí khủng khiếp từ chiêu thúc của Bá Giả phóng ra.

Thân hình chàng trai bị bay đi mấy trượng, dội mạnh vào vách đá.

Trường hợp một cao thủ khác chắc đã tan xác bởi độc chiêu của Bá Giả. Nhưng Lục Siêu Quang đã phát huy được Nhu Công Hỏa Long bí kíp, thân thể dẻo dai khác thường của chàng chỉ đập "bộp" vào vách đá rồi dội ra, chẳng hề hấn gì.

Chàng nhanh chóng trụ bộ, vận công trả đũa.

Bá Giả gầm lên:

- Hừm, để ta xem sức ngươi chịu đựng được tới đâu.

Song chưởng của gã lại hoa lên, kinh phong ào ào di động, kinh lực tới tấp ập vào Lục Siêu Quang.

"Bình Bình..."

Chàng trai lại bắn đi mấy trượng... tới gần sát miệng vực Ma Phong quanh năm sương khói.

Nhưng Lục Siêu Quang vẫn đứng thẳng, hiên ngang chống cự.

Bá Giả nhíu mày, gã vận lực sẵn sàng đẩy tiếp một luồng kinh khí...

Bỗng từ sau rặng cây có tiếng nói vang lên:

- Vạn Độc Bá Giả, người hành thủ hung hiểm chưa đủ sao, còn định tiêu diệt truyền nhân của Hỏa Long bang chủ? Tên công tử mà đầu dùng tay.

Hắn quét tia hung quang vào rặng cây, miệng hỏi lớn:

- Kẻ nào đó, hãy xuất đầu lộ diện xem nào?

"vè e e o"

Một lão nhân từ rặng cây phóng xuống, nhẹ như chiếc lá.

Bội Ngọc, ngạc nhiên, kêu lớn:

- Đông Đảo Võ Thần Y...

Lão nhân mỉm cười, vuốt râu:

- Chính lão đây.

Bá Giả cười gằn:

- Lão thầy thuốc, lão cứ ở trong xóm núi lo chuyện thuốc men đi, sao lại can dự vào việc của ta?

Võ Thần Y cười khà khà:

- Mi là con rấn độc, ta can dự tới mi làm gì. Nhưng Dương tiểu thư cũng như cháu ta, cần phải cho nó biết điều hơn, lẽ thiệt.

Bội Ngọc vội hỏi:

- Tiền bối muốn nói điều chi?

Đông Đảo Thần Y nhìn thẳng cô gái:

- Ta là bạn thân của cha cháu, mà cũng là tâm giao với Lục bang chủ. Ta biết Lục bang chủ và Dương trưởng môn đều là chính nhân quân tử, thân nhau hơn ruột thịt, không thể sát hại lẫn nhau. Cuộc hội kiến và tỉ đấu trên đỉnh Tử Vân Sơn chắc có điều bí ẩn... cháu không nên trút giận vào Lục Siêu Quang.

Nghe lời khuyên ôn tồn của vị tiền bối, Bội Ngọc cúi đầu suy nghĩ, mắt liếc nhanh về phía Lục Siêu Quang. Khi ấy chàng trai đã ngồi xuống bên tảng đá, nhắm mắt vận khí điều hòa kinh mạch bị xáo trộn bởi những độc chiêu của Bá Giả.

Bá Giả công tử thấy Bội Ngọc phân tâm, liền quát lớn:

- Lão già cút đi, lão không thể bào chữa cho âm mưu độc bá võ lâm của Lục Siêu Quân. Con trai lão Lục ngồi kia chính là di họa của quần hùng, hãy để ta thu xử.

Đông Đảo Võ Thần Y lắc đầu:

- Ta còn sống đây thì quyết ngăn chặn hành động của Ma Đạo Hắc Phái. Chính bọn người mới là những kẻ âm mưu đưa võ lâm Trung Thổ vào con mạt vận.

Bá Giả công tử gầm lên:

- Như vậy... lão phải chết.

Dứt tiếng "chết" như quỷ hú, Bá Giả đẩy nhanh kinh lực về phía lão Thần Y, chương khí ùng ùng, sức mạnh bạt núi.

Bội Ngọc hoảng hốt nhìn Đông Đảo Võ Thần Y cứ nhảy nhót và núp trong bóng cò mà né tránh được kinh khí của Bá Giả như trò đùa. Lão còn cất tiếng cười khúc khích như chọc tức gã đối thủ hung hiểm.

Vạn Độc Bá Giả nổi giận như điên, tia hung quang từ đôi mắt gã chọt quét về phía Lục Siêu Quang đang tĩnh tọa vận khí.

Gã thọc tay vào áo, rồi dựng song thủ lên. Bội Ngọc liếc nhìn, nàng thấy tả thủ của Bá Giả có vật gì lấp lánh nơi kẽ ngón.

Từ lúc nghe lời khuyên của vị tiền bối khả kính lại là bạn tâm giao của cha mình, Bội Ngọc cảm thấy như được rọi một luồng sáng vào lý trí. Nàng không còn muốn hạ độc thủ với Lục Siêu Quang, mà cần phải có thời gian suy xét.

Nhưng bây giờ nàng không còn chủ động được nó rồi. Song thủ của Bá Giả đã giương lên, tả thủ có ánh kim khí, Bội Ngọc biết gã công tử ma đầu đang tính sử dụng ma công hiểm ác nào đó.

Nàng vội hét lên:

- Bá Giả công tử, hãy dừng tay.

Đồng thời, Bội Ngọc phóng mình chắn trước Lục Siêu Quang, còn Đông Đảo Thần Y cũng đang phất lá cờ lao tới.

Song chậm quá rồi... Kinh phong như ma kêu quỷ hú đã thoát ra từ chuồng lực của Bá Giả, hai mũi kim lấp lánh trong bóng chuồng xanh lè cắm vào giữa trán Bội Ngọc... kinh khí âm âm xô bật Bội Ngọc và Lục Siêu Quang xuống miệng vực.

Đông Đảo Thần Y phát lá cờ, cười trên sóng Thanh Ảnh Chuồng mong cấp cứu được đôi trẻ. Nhưng ông chỉ kịp cấp ngang được thân hình Bội Ngọc, còn Lục Siêu Quang ở phía ngoài xa đã bị chuồng phong khủng khiếp của Bá Giả đẩy bay xuống vực Ma Phong.

Bá Giả lao vút theo lão Võ Thần Y, miệng gã thét lớn:

- Buông Bội Ngọc xuống mau!

Đông Đảo vẫn kẹp chặt cô gái bên nách hữu, còn tả thủ phát cây Bạch Xảo Y Kỳ chống cự với tên công tử ma đầu.

Vô cùng tức giận, Bá Giả sử dụng tuyệt kỹ Thanh Ảnh Cao Phi phóng vút về phía trước chặn đầu lão Thần Y, quyết giật lại cô gái trong cánh tay lão.

Chuồng phong từ song thủ Bá Giả cuộn cuộn ập vào lão Võ Thần Y. Nhưng ông lão với lá cờ cứ di động thấp thoáng như bóng ma, khi bên tả, lúc bên hữu, cao thấp khó lường. Kinh lực của Bá Giả chỉ sạt đá, gãy cây, không hề chạm được vào ông lão, và bóng ông cứ xa dần... xa dần về phía cuối trời.

Bá Giả gằn giọng:

- Hừm, lão già chết tiệt dùng Lăng Ba Ảo Pháp qua mặt ta. Nhưng ta sẽ đến tận Đào Hoa Trang tìm lão.

Đông Đảo Võ Thần Y và Bội Ngọc đã như hai chấm nhỏ phía chân trời, nhưng giọng Vạn Lý Truyền Âm của lão vẫn vang vọng đến tai Bá Giả như hiểu thấu ý nghĩ thâm kín trong đầu gã:

- Ha ha ha... nếu tự xưng cao thủ ma công thì ngươi hãy đến Đào Hoa Trang của ta thử phá Đào Hoa Tuyệt Trận... có lẽ ta sẽ phải nộp Bội Ngọc tiểu thư cho ngươi đó.

Bá Giả tức sùi bọt mép, nhưng hấn biết không chế ngự nổi Lăng Ba Ảo Pháp của Đông Đảo Thần Y. Lão không thể đánh thắng được các cao thủ, nhưng muốn đánh gục và nắm bắt được lão quái quả là chưa có danh thủ giang hồ nào làm nổi. Thân hình lão và lá cờ Võ Y màu trắng cứ như một bóng ma trong Lăng Ba Kỳ Ảnh. Muốn xâm phạm Đào Hoa Trang của lão càng là việc khó khăn. Bởi Đào Hoa Tuyệt Trận của Đông Đảo Võ Thần Y bố trí lạ lùng thần ảo, nhiều cao thủ Hắc, Bạch võ lâm đã táng mạng hoặc lâm nguy vì đói khát trong Tuyệt Trận ly kỳ ấy.

Gã công tử ma đầu nuốt giận, gằm gù một mình:

- Được rồi. Ngày nào ta luyện xong mười chiêu tuyệt kỹ trong Hỏa Long Bí Kíp ta sẽ thừa sức san bằng Đào Hoa Trang. Lúc đó, con sâu cái kiến ở nơi ấy cũng đừng hòng thoát khỏi tay ta.

Hắn đảo mắt nhìn vùng đất đá sứt lở tan hoang, cây cối gãy đổ toi bời vì cuộc giao tranh, rồi phóng mình đến bên Ma Phong Tử Vực.

Vận nhãn lực nhìn xuống vực sâu, Bá Giả cũng chỉ nhìn thấy những đụn khói sương mịt mờ... con người khi đã rơi xuống vực hẳn đã biến thành một đồng thịt vụn xương nát bấy.

Nghĩ đến Lục Siêu Quang, Bá Giả rú lên một tràng cười thỏa mãn. Rồi như một bóng quỷ, hắn phóng vút trở về Thiên Ma Lãnh Cốc.

- o O o -